

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 72/14
Luxemburg, 14 mai 2014

Hotărârea în cauza T-198/12
Germania/Comisia

Tribunalul confirmă decizia Comisiei potrivit căreia Germania nu poate menține valorile sale limită actuale pentru arsen, antimoniu și mercur în jucării, anulând însă în parte decizia în ceea ce privește plumbul

Germania nu a dovedit că aceste valori-limită, care corespund vechiului standard al Uniunii Europene, garantează o protecție mai ridicată decât noile valori-limită europene

În anul 2009, Uniunea Europeană a adoptat o nouă Directivă „Jucării”¹ în cadrul căreia aceasta a stabilit noi valori-limită pentru anumite substanțe chimice prezente în jucării, cum ar fi, printre altele, metalele grele. Germania, care votase în Consiliu împotriva acestei directive, consideră că valorile-limită aplicabile pe teritoriul său pentru plumb, bariu, antimoniu, arsen și mercur oferă o protecție mai ridicată, având în vedere faptul că aceste valori corespund fostei Directive „Jucării” din 1988². Prin urmare, Germania a solicitat Comisiei autorizarea de a menține vechile valori. Prin decizia din 1 martie 2012, Comisia a respins această cerere în ceea ce privește antimoniul, arsenul și mercurul și a autorizat menținerea valorilor-limită germane pentru plumb și pentru bariu doar până la data de 21 iulie cel târziu.

Germania a formulat o acțiune în anulare împotriva acestei decizii. Aceasta a solicitat, în plus, adoptarea unei măsuri provizorii pentru a putea utiliza în continuare valorile sale limită actuale până la pronunțarea hotărârii pe fond. Prin ordonanța din 15 mai 2013, președintele Tribunalului a obligat Comisia să autorizeze menținerea celor cinci valori-limită germane până la pronunțarea hotărârii Tribunalului în litigiul principal³.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Tribunalul, pronunțându-se asupra fondului cauzei, respinge acțiunea formulată de Germania în ceea ce privește arsenul, antimoniul și mercurul.

Tribunal amintește mai întâi că un stat membru poate solicita menținerea unor dispoziții naționale preexistente atunci când consideră că riscul pentru sănătatea publică trebuie să facă obiectul unei evaluări diferite de cea reținută de legiuitorul Uniunii la momentul adoptării măsurii de armonizare europene. În acest scop, revine statului membru solicitant sarcina de a dovedi că dispozițiile naționale asigură, în ceea ce privește sănătatea publică, un nivel de protecție mai ridicat decât măsura de armonizare a Uniunii și că ele nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

La compararea valorilor-limită germane cu valorile prevăzute de noua directivă pentru arsen, antimoniu și mercur, Tribunalul constată că directiva stabilește limite de migrare, considerându-se că riscul sanitar are legătură cu cantitatea unei anumite substanțe nocive care poate fi eliberată de o jucărie înainte de a fi absorbită de un copil⁴. În plus, această directivă prevede trei valori-limită de

¹ Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor (JO L 170, p. 1). Această directivă trebuia să fie transpusă în actele cu putere de lege și în actele administrative naționale la data de 20 ianuarie 2011 cel târziu, iar acestea din urmă trebuiau să fie aplicate începând de la 20 iulie 2011.

² Directiva 88/378/CEE a Consiliului din 3 mai 1988 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la siguranța jucăriilor (JO L 187, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 8, p. 231).

³ Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 mai 2013, Germania/Comisia (T-198/12 R; a se vedea și comunicatul de presă nr. 59/13). Prin Ordonanța din 19 decembrie 2013, Comisia/Germania [C-426/13 P (R)], vicepreședintele Curții de Justiție a respins recursul introdus de Comisie împotriva ordonanței citate anterior.

⁴ În decizia atacată, Comisia explică că migrația este definită drept cantitatea care provine efectiv dintr-o jucărie și este absorbită de organismul uman.

migrare diferite, definite în funcție de tipul materialului prezent în jucărie (și anume material uscat, friabil, sfărâmicios sau flexibil, material lichid sau lipicios și material răzuit). În ceea ce privește valorile-limită germane, acestea sunt exprimate în biodisponibilitate. Ele definesc cantitatea maximă admisibilă a unei substanțe chimice care, prin utilizarea jucăriilor, poate fi absorbită și poate fi disponibilă pentru procese biologice în corpul uman⁵. În plus, aceste valori-limită sunt aplicabile oricărui tip de jucărie, indiferent de consistența materială a jucăriei în cauză.

În opinia Tribunalului, din datele prezentate Curții rezultă în mod clar că, atât pentru materialul lichid sau lipicios, cât și pentru materialul uscat, friabil, sfărâmicios sau flexibil, valorile-limită germane, transformate în valori-limită de migrare pe baza standardului EN 71-3, sunt net superioare celor prevăzute de noua directivă, în timp ce valorile-limită de migrare stabilite de aceasta pentru materialul răzuit sunt superioare celor rezultate din conversia valorilor-limită de biodisponibilitate prevăzute de dispozițiile naționale notificate. Prin urmare, Germania nu poate afirma că noua directivă autorizează o migrare mai ridicată a substanțelor nocive decât cea admisă în Germania, că astfel copiii sunt expuși mai mult la substanțele respective și că această împrejurare ar permite „*per se*” să se concluzioneze că Republica Federală Germania a demonstrat în mod credibil că valorile sale limită garantează un nivel de protecție mai ridicat decât noua directivă. De altfel, Tribunalul subliniază că materialul răzuit este mai dificil accesibil pentru un copil decât materialul uscat sau lichid.

În orice caz, dat fiind că valorile-limită de migrare prevăzute de noua directivă sunt superioare celor rezultate din conversia valorilor-limită de biodisponibilitate germane doar în ceea ce privește materialul răzuit din care este realizată jucăria, nu se poate reproșa Comisiei că a respins cererea de menținere a valorilor-limită germane, întrucât acestea se aplică fără a face nicio distincție în funcție de consistența materialelor din care este realizată jucăria.

În ceea ce privește arsenul, antimoniul și mercurul, Tribunalul a concluzionat că Germania nu a îndeplinit sarcina probei care îi incumba, și anume că valorile-limită germane garantează un nivel de protecție mai ridicat decât noua directivă.

În schimb, în ceea ce privește plumbul, Tribunalul anulează decizia Comisiei în măsura în care a fost limitată aprobarea valorilor-limită germane pentru acest metal greu până la data de 21 iulie 2013. Astfel, Tribunalul consideră că **Comisia și-a încălcat obligația de motivare** întrucât decizia sa prezintă în această privință o contradicție internă susceptibilă să împiedice buna înțelegere a motivelor pe care se întemeiază aceasta. Întrucât, pe de o parte, valorile-limită stabilite de fosta directivă trebuiau să se aplice în continuare, potrivit noii directive, până la data de 20 iulie 2013 și întrucât, pe de altă parte, menținerea valorilor-limită germane pentru plumb a fost aprobată doar până la data de 21 iulie 2013 cel târziu (diferența dintre aceste două date fiind pur simbolică), decizia atacată echivalează, în privința rezultatului său concret, cu o decizie negativă, deși Comisia a constatat că erau îndeplinite condițiile pentru aprobarea menținerii valorilor-limită naționale pentru plumb.

În ceea ce privește bariul, Tribunalul constată, la cererea Germaniei, **că nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii formulate**. Astfel, Comisia a modificat între timp valorile-limită pentru acest metal greu și, prin urmare, acțiunea a rămas fără obiect în ceea ce privește bariul.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

⁵ În decizia atacată, Comisia explică că biodisponibilitatea corespunde cantității de substanțe chimice care provine efectiv din jucării și care poate sau nu să fie absorbită de organismul uman.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106